

extraordinaire Sundhedsforanstaltninger. Det kan Politiet gjøre, det har det Myndighed til. Lad Politiet bruge den Myndighed, det har til i mange Retninger at sørge for de lavere Klassers Velvære; det vilde være overordentlig gavnligt for disse Klasser. Der kan vistnok ogsaa træffes flere Bestemmelser i saa Henseende. Lad der blive givet Bestemmelser, hvorved Kommunen faaer Ret til at expropriere; vi have jo seet, at store Communer ere undergaaede betydelige Forandringer paa Grund af, at der var givet almindelige Bestemmelser om Retten til at expropriere, hvorved der blev dannet sunde Dvartorer istedetfor de usunde. Troer man ikke, at der, ved at give Kommunen en saadan Myndighed, vilde blive udrettet langt mere, end ved at lufte nogle enkelte Huse eller ved at træffe extraordinaire Forholdsregler som dem, Loven omhandler. Vi maae holde vel fast, at vi ikke i denne enkelte Sag kunne rive os ud fra den almindelige Udvikling; vi maae hellere i nogen Tid forblive i en mindre fuldkommen Tilstand, end kaste os ind i en extraordiær Tilstand imod Befolkningens og deres Dasser, der repræsenterer Befolkningen. Der er maaskee Intet, der mere vil sjerne os fra Maalet, end naar man vil betræde en saadan Vej. Hvad der derfor ogsaa glæder mig i denne Lov, er at see, at man væsentlig har sluttet sig til den communale Udvikling. — Naar jeg skulde følge min Tilbøielighed, saa vilde jeg stemme alle de Paragrapher ud af Loven, der handle om den extraordinaire Myndighed; jeg maa imidlertid tilstaae, at jeg ikke i den Grad er inde i disse Forhold, at jeg

tilraade at gaae den Vej. Vel har jeg selv levet i en By, der har været hjemsogt af den omhandlede Smitsot, og Alt gik, uden at man trængte til sige extraordinaire Forholdsregler; jeg troer ikke, at der var Noget, der sølte Savnet af disse — og jeg har heller ingen Erfaring for, at der her i Hovedstaden er sølt et saadant Savn; men jeg kan ikke nægte, at jeg viger tilbage for den Betænkelse, at man, isald der atter skulde indtræde en saadan Smitsot, skulde kaste Beskyldningen paa os; fordi vi have sat os imod, at der blev givet saadanne Lovbestemmelser, og derved bevirket, at man ikke kraftigt og energisk kunde modarbejde Sygdommen. Jeg vil derfor være tilbøielig til for en kort Tid at tage denne Lov, f. Ex. paa 2 Aar — det var den længste Tid, som jeg kunde stemme for, at den skulde være i Virksomhed, jeg vilde helst kun have den for 1 Aar. — thi jeg kan ikke troe Andet, end at det vil være muligt i den Tid at tilvebringe Noget, der er bedre og mere fuldkomment. Der er ogsaa adskillige enkelte Bestemmelser, men de ere ikke af nogen særdeles indgribende Betydning, som jeg kunde ønske at faae ændrede. Skulde imidlertid den værdige Justitsminister erklære, at han vilde ansee en sporadisk Cholera for en Berettigelse til at lade alle de her foreslaaede extraordinaire Bestemmelser træde i Kraft, ligesom det er skeet med den provisoriske Lov, da kan jeg ikke nægte, at det vilde stille sig ikke lidet tvivlsomt for mig; om jeg kunde tilraade at vedtage Loven endog kun for 2 Aar.